

n. s. a v neuveřejněném rozhodnutí ze dne 23. března 1937, č. Zm I 240/37, přehlíží zmáteční stížnost, že tam nešlo o případ, kde původně bylo zahájeno trestní řízení proti pořadateli neoprávněných hudebních produkcí a teprve dodatečně byl učiněn stíhací návrh proti provozovateli. Bylo proto zmáteční stížnost zamítnouti jako neodůvodněnou.

Čís. 6038.

Ochrany zákona o pôvodskom práve (čís. 218/1926 Sb. z. a n.) požívajú všetky výtvyry umenia výtvarného, tedy myšlienky vyjadrené ustálenou a osobitnou formou; chráni sa tedy tvorčia činnosť pôvodcov, t. j. niečo nového, nie šablonovitého.

Nie je podmienkou ochrany podľa zákona o pôvodskom práve, aby išlo o dielo cenné a významné.

(Rozh. zo dňa 13. novembra 1937, Zm III 374/37.)

Srv. rozh. čís. 3792, 3848, 5109 Sb. n. s. tr.

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre prečin § 45 zák. čís. 218/1926 Sb. z. a n. v dôsledku zmätočnej sťažnosti hlavného súkr. žalobcu M. z úradnej povinnosti podľa § 35, odst. 1 por. nov. zrušil rozsudok vrchného súdu a nariadil nové odvolacie hlavné pojednávanie; zmätočnú sťažnosť hlavného súkr. žalobcu poukázal na toto rozhodnutie.

Dôvody:

Proti rozsudku odvolacieho súdu uplatnil hlavný súkr. žalobca M. zmätočnú sťažnosť na základe dôvodu zmätočnosti podľa § 385, čís. 1 a) tr. p.

Obžalovaný A. bol rozsudkom odvolacieho súdu oslobodený na základe § 326, č. 1 tr. p. od obžaloby naň vznesenej pre prečin zásahu do pôvodského práva podľa § 45 zák. čís. 218/1926 Sb. z. a n. s odôvodnením, že po jednostrannom odstúpení hlavného súkr. žalobcu od ujednaní obžalovaný konal v presvedčení, že je oprávnený na základe ujednaní obraz dať rozmnožiť a rozširovať a preto tento postup obžalovaného nemôže byť pokladaný za vedomý zásah do pôvodského práva hlavného súkr. žalobcu, jaký má na mysli § 45, odst. 1 zák. čís. 218/1926 Sb. z. a n.

Odvolací súd pri tom zistil, že hlavný súkr. žalobca dňa 30. mája 1934 uzavrel s obžalovaným ujednanie, podľa ktorého bol obžalovaný oprávnený rozširovať reprodukcie obrazu »Národ Tebe«, že mal nárok na 50% čistého zisku, že bol povinný zadovážiť potrebný kapitál k zhotoveniu reprodukcí a obstarávať celú manipuláciu, a pri tom vrchný súd nepokladal za vyvrátenú obranu obžalovaného, že mal právo i dať obraz reprodukovať.

Ďalej odvolací súd vyslovil názor, že obraz zhotovený N-om k námetu hlavného súkr. žalobcu nie je umelecký ani so stanoviska svojej koncepcie, ani so stanoviska kompozičného, a že preto nie je možné obraz »Národ Tebe« pokladať za dielo umenia výtvarného chránené podľa § 1 zák. čís. 218/1926 Sb. z. a n.

Tento ostatný názor odvolacieho súdu je mylný. Podľa § 4, odst. 1 zák. čís. 218/1926 Sb. z. a n. literárnymi alebo umeleckými dielami po rozume tohoto zákona sú všetky v ý t v o r y z oboru krásnej i vedeckej literatúry a umenia (hudobného i výtvarného) nehľadiac na ich rozsah, účel alebo stupeň hodnoty.

Poživajú tedy ochrany zákona o pôvodskom práve všetky v ý t v o r y umenia výtvarného, tedy myšlienky vyjadrené ustálenou a osobitnou formou; chráni sa tedy tvorčia činnosť pôvodcov, t. j. niečo nového, nie šablónovitého. Nie je podmienkou ochrany zákona o práve pôvodskom, aby išlo o dielo cenné a významné.

Obraz »Národ Tebe« vyjadruje vlasteneckú myšlienku prostriedkami výtvarného umenia takou formou osobitnou, ktorú treba považovať za výtvor umenia výtvarného. Tedy bez ohľadu na to, že toto dielo so stanoviska umeleckého má len menšiu hodnotu, neľze vysloviť, že ono by nebolo chránené zákonom čís. 218/1926 Sb. z. a n.

Treba sa tedy zaoberať aj tou otázkou, či bolo činom obžalovaného porušené autorské právo súkromného žalobcu, alebo nie.

Zmätočná sťažnosť uplatnená na základe § 385, čís. 1 a) tr. p. napáda rozsudok odvolacieho súdu a predkladá smluvu hlavného súkr. žalobcu s obžalovaným uzavretú cieľom dokázania toho, že obžalovanému neprislúchalo právo k reprodukcii. Najvyšší súd však na túto smluvu v smysle § 33, odst. 3 por. nov. nemôže hľadať.

Preskúmal preto najvyšší súd vec na základe skutkového stavu zisteného odvolacím súdom, t. j., že podľa doteraz prevedeného dokazovania a podľa zistenia vrchného súdu obžalovaný mal právo obraz dať reprodukovať.

Pri preskúmaní veci z úradnej povinnosti spoznal však najvyšší súd, že toto zistenie je neúplné.

Zo zistenia odvolacieho súdu neplynie, v akom rozsahu bolo toto právo na reprodukcii obrazu obžalovanému udelené, totiž či obžalovanému bolo udelené toto právo tak, že mohol dať obraz reprodukovať zcela samostatne aj proti vôli hlavného súkr. žalobcu, alebo či obžalovaný mohol toto právo vykonávať len spoločne s hlavným súkr. žalobcom a s jeho súhlasom. Zistenie týchto skutočností je vo veci závažné, lebo podľa zistenia odvolacieho súdu obžalovaný zcela samostatne a zrejme proti vôli hlavného súkr. žalobcu dal obraz reprodukovať a reprodukcie dal do obehu.

Podľa § 33, odst. 3 por. nov. nemôže najvyšší súd tieto skutočnosti sám zistiť a preto pokračoval podľa § 35, odst. 1 por. nov., rozsudok odvolacieho súdu zrušil a uložil odvolaciemu súdu, aby po doplnení skutkových zistení o veci znovu jednal a rozhodol.